

මෙන්න දැන් ලැබුණු විශේෂ පුවතක්. " මීට සුළු මොහොතකට පෙර වැලිකඩ බන්ධනාගාරයේ රැදවියන් අතර ඇති වූ ගැටුමකින් රැදවියන් තිදෙනෙකු බරපතල තුවලද තවත් ව්ස්සකට ආසන්න පිරිසක් සුළු තුවාලද ලබා අැත... මෙම ගැටුම සමථය කිරිමට යාමේදි පොලිස් සැරයන්වරයෙකු එල්ල කරන ලද වෙඩි ප්රහාධරෙයන් එක් රැදවියකු ජීවිතක්ෂයට පත් වූ අතර ගැටුම සමථය කිරීමට ගිය සැරයන්වරුන් දෙදෙනෙකු සුළු තුවාල ලබා ඇත.. " මෙන්න එම පුවත නැවතත්... රෝහල් ගත වෙලා හිටපු අම්මා කෙනෙක් මගේ රුධිර පීඩනය පරීක්ෂා කර කර හිටපු මගේ අවධානය එක පාරටම යොමු වුණේ රැපවාහිතියේ පෙන්වපු විශේෂ ප්රවෘත්තියට. අද මගේ රැ වැඩ. දැන් පාන්දර තුනයි. මේ හිරකාරයන්ටත් රණ්ඩු වෙන්න වෙලාවක් නැහැනේ ඇත්තටම. හෙට නිදහස් දවස ඒත් මෙයාලා රණ්ඩු කියලා හිත හිත මං ඇවිත් පුටුවේ වාඩි වුණේ මහන්සියටම. මං ඇදවල් වල ඉන්න රෝගීන් දිහා බලාගෙනම කල්පනාවට වැටුණා. මිනිස්සු ඉපදිච්ච දවසේ ඉදන් කොච්චර දුක් විදිනවද. ඒ අතරින් ගැහැණියකගේ දුක වැඩි. ඉපදුණාට පස්සේ දියණියක්, සහෝදරියක්, ආදරවන්තියක්, බිරිදක් , මවක්. මේ විදියට ජීවිතේ කොච්චර අවස්ථා තියෙනවද. ඒත් මං තාම ආදරවන්තියක් වෙලාවත් නැහැ. අවුරුදු විසි අටක් දැන්. නිකන් වයස යනවා විතරයි. මේ මල්සරා කොහෙද මන්දා කියලා මං දිග සුසුමක් හෙලුවා. ඒත් එක්කම වාට්ටුවට කලබලේ ආවේ ඩොක්ටර් කලංසුරිය. " ඩොක්ටර් මිනුගි.. අද නයිට් ඩියුටි කවුද ඉන්නේ.. මේල් වෝර්ඩ් එකෙයි ෆිමේල් වොර්ඩ් එකෙයි.. " " ඩොක්ටර් ක්රිෂාන්, නිමන්ත, අකිල තව මං 🗆 ඩොක්ටර්.. " " වැලිකඩ ප්රිසන් එකේ ලොකු අවුලක්.. මිනිස්ටර් කෝල් කරලා කිව්වා 🗆 ඩොක්ටර්ස්ලා හතරක් එවන්න කියලා.. මට දැන් යන්න විධියක් නැහැ. ඔන් කෝල් ඉන්න ඩොක්ටර්ස්ලා ු දෙන්නට වෝර්ඩ් එකට එන්න කියලා ඔය හතර දෙනා යන්න ලෑස්ති වෙන්න.. " " හරි ඩොක්ටර් කලංසුරිය..." මං අපේ අනික් බැජාලා තුන්දෙනාටත් කියලා ඕ පි ඩී එක ළඟට ආවා. රෑ කියලා වෙනසක් නැහැ ඉතින් ලෙඩ්ඩු හැමතනම. සමහර වාට්ටු වලින් ඇඩිලි, කෑ ගැහිලි නිතරම ඇහෙනවා. මගේ කන් දෙක නම් දැන් ඒවට හොදටම හුරුයි. " අම්මෝ... මිනු ඔයත් යනවද.. හිරකාරයෝ ඉවරයි.. " වෙනදා වගේම නිමන්ත හිනා වෙවි කිව්වා. ක්රිෂාන්ටයි අකිලටයිත් හිනා. " අනේ නිමා තිකත් ඉත්ත.. මං යන්තේ පොලිසියේ ලොක්කෙක් හරි අල්ල ගත්ත.. " මං හිතා වෙව් කිව්වා. " තකට තක ගැලපෙන ජොබ් දෙක එයා වෙඩි තියනවා.. මෙයා බෙහෙත් දානාවා.. මරු ආහ්.. මල්ශාලවක් තියෙන මාමණ්ඩියෙකුත් හොයා ගත්තා නම් ටොප්.. " " අපෝ නිමා.. ඔයා ඩොක්ටර් කෙනෙක්ද අනේ.. " මං හිනා වෙවි කිව්වා. ඒත් එක්කම ආපු ඇම්බියුලන්ස් එකට නැගලා අපි හතර දෙනා කෙලින්ම ආවේ වැලිකඩ බන්ධනාගාරයේ ඇතුළට. ඇම්බ්යුලන්ස් එකෙන් බැස්සා විතරයි මං දැක්ක දර්ශනය හරිම බියකරුයි. එක පැත්තක තුවාල වුණ හිරකරුවන් බිම වාඩි කරලා පොලිස් සැරයන්වරු පිස්තෝල තියගෙන ඉන්නවා. මිය ගිය හිරකරුගේ කියන්න පුළුවන් මිනිය සුදු රෙදි කඩකින් වසා දාලා. තවත් පැත්තක හමුදා සෙබලුන් වැලිකඩ බන්ධනාගාරයේ සුන් බුන් පරීක්ෂා කරනවා. තවත් පොලිස් නිලුඛාරින් පිරිසක් වෙඩි උණ්ඩ බිම වැටි ඇති ස්ථාන , වෙඩි උණ්ඩ වැදුණු බිත්ති සුදු හුණු වලින් ලකුණු කරනවා. ඕනි තරමක් රැපවාහිනියෙන් මෙවැනි දර්ශනයක් දැකලා තිබුණත් සියැසින් දැකපු ප්රථම අවස්ථාව හින්දද මන්දා මං ඇද සිටි ගවුම දහදියෙන් තෙත් වුණා. පාන්දර නිසා සීතල සුළඟ ඇඟ හිරිගඩු පිපෙන